

Vragen door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 140 van het Reglement van Orde, en de daarop door de regering schriftelijk gegeven antwoorden

22

Vragen van het lid **Boorsma** (CDA) inzake *kosten van rechtsbijstand bij alimentatiebetaling*. (Ingezonden 30 maart 1999)

1

Wilt u nog eens uitleggen waarom, in tegenstelling tot een alimentatie-ontvangende partij, de alimentatie-betalende partij de kosten van rechtsbijstand welke verband houden met een geschil over alimentatie, fiscaal niet mag aftrekken?

2

Is de door het Ministerie van Financiën gevolgde interpretatie van de Wet op de Inkomstenbelasting 1964 niet een bron van enige onrechtvaardigheid; bijvoorbeeld als de alimentatie-ontvangende partij het proces is begonnen en heeft verloren? Zijn voor de alimentatie-betalende partij de kosten van rechtsbijstand geen kosten gemaakt op het behouden van inkomen (het tegengaan van een daling van inkomen daaronder begrepen)?

3

Bent u bereid door een wetswijziging of als daarmee kan worden volstaan, door middel van een resolutie deze onrechtvaardigheid weg te nemen?

Antwoord

Antwoord van de heer **Vermeend**,
Staatssecretaris van Financiën.
(Ontvangen 5 juli 1999)

1

In de huidige Wet op de inkomstenbelasting is pas sprake van een te belasten inkomensbestanddeel als dit voortvloeit uit een bron van inkomen. Wanneer sprake is van een belastbare bron van inkomen zijn in beginsel ook de bijbehorende kosten aftrekbaar. Aangezien ontvangten alimentatie als een periodieke uitkering behoort tot het fiscale inkomen, zijn voor een alimentatie-ontvangende partij derhalve de kosten van rechtsbijstand aftrekbaar. Deze dienen immers ter verwerving of behoud van belastbare inkomsten in de vorm van alimentatie. Deze kosten zijn aftrekbaar op grond van artikel 35 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

Voor degene die alimentatie betaalt ligt het ergens anders. De verplichting tot betaling van kosten van levensonderhoud van de voormalige echtgeno(o)t(e) ligt in de sfeer van de inkomensbesteding, niet in die van de inkomensverwerving. De kosten van rechtsbijstand voor een alimentatieplichtige vormen derhalve geen aftrekbare kosten ter behoud van (belastbare) inkomsten

als bedoeld in artikel 35 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Op grond van artikel 45 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964 is aan de voormalige echtgeno(o)t(e) betaalde alimentatie desalniettemin wel als persoonlijke verplichting in mindering te brengen op het zogeheten onzuivere inkomen. Dit artikel 45 bevat een opsomming van wat als persoonlijke verplichtingen in mindering kan worden gebracht op het zogeheten onzuivere inkomen. De bedoelde proceskosten zijn niet in deze opsomming begrepen. Dit artikel biedt derhalve geen grond voor aftrekbaarheid van kosten van rechtsbijstand.

Kosten welke zijn verbonden met de alimentatieverplichting vormen aldus voor de alimentatieplichtige geen aftrekbare kosten in de zin van artikel 35 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964, noch persoonlijke verplichtingen in de zin van artikel 45 van de Wet op de inkomstenbelasting 1964.

2 en 3

De hierboven omschreven fiscale behandeling van de kosten van rechtsbijstand voor alimentatieplichtigen vloeit voort uit de wetssystematiek van de Wet op de inkomstenbelasting 1964. Naar mijn mening is bovendien geen sprake van ongelijke behandeling van gelijke

gevallen, aangezien de te vergelijken gevallen niet met elkaar gelijk zijn. Dit is ook in de rechtspraak bevestigd. Dat met de uitgaven voor rechtsbijstand indirect wordt gestreefd naar een verhoging van het belastbaar inkomen doet niet af aan het feit dat sprake is van uitgaven, en als zodanig van een inkomensbesteding. Ik zie dan ook geen aanleiding tot een wijziging.